

"Στήθηκε" το πολιτιστικό και πνευματικό κέντρο της Μανωλιάσας

Οι εργασίες συνεχίζονται

Το Πνευματικό Κέντρο έφυγε από το όνειρο, τη φαντασία, τα χαρτιά και γίνεται μια απίστευτη πραγματικότητα. Είναι ένας σταθμός στην ιστορία της Μανωλιάσας. Είναι ένα σημαντικό γεγονός και δεν πρέπει να το υποτιμήσουμε αλλά ούτε και να θριαμβολογήσουμε. Δεν είναι θέμα για εκμετάλλευση από κανέναν, ούτε φορείς, ούτε πρόσωπα.

Το Πνευματικό Κέντρο είναι υπόθεση όλων των Μανωλιασσιτών.

Πραγματοποιείται με την αγάπη και συμπαράσταση όλων ανεξαιρέτως χωρίς καμιά διάκριση.

Είναι κοινός ο αγώνας, κοινό το χρέος για την προκοπή της Μανωλιάσας.

Ο καιρός διαβαίνει η Μανωλιάσσα πορεύεται προς το αύριο. Οι Μανωλιασσίτες ενωμένοι και δυνατοί παίρνουν την τύχη στα χέρια τους, οραματίζονται, ελπίζουν και δημιουργούν.

Δημιουργούν καλύτερες προϋποθέσεις για τη ζωή στο χωριό.

Το Πνευματικό Κέντρο όχι μόνο θα αποτρέψει το μαρασμό, αλλά θα συμβάλει στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στη Μανωλιάσσα.

Η επιτυχία μιας κοινωνίας εξαρτάται από την ποιότητα ζωής και το βιοτικό της επίπεδο.

Σήμερα έχουμε στο χώρο της πλατείας, δίπλα στον Αη-Γιώργη ένα σκελετό από τσι-

μέντο και σίδερα, αύριο θα είναι το κόσμημα, η κυψέλη μας και το σπίτι μας.

Σύντομα οι εργασίες θα προχωρήσουν. Συνεργείο από πετράδες θα αναλάβει το σκάλισμα και το χτίσιμο της πέτρας στο ισόγειο, άλλο συνεργείο συγχρόνως θα χτίζει τα τούβλα στον πρώτο όροφο.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

Μια προσφορά γεμάτη έμπνευση, χωρίς όρια. "Τ'αχνάρια" προσφέρουν οικόπεδο χωρίς σύνορα στη θέση "Τζέρο" 18 χιλιόμετρα από τα Γιάννενα, με φόντο την Ολύμπια και θέα τα Γιάννενα.

Κρατείστε αυτό το φύλλο, συμπληρώνοντας 50 φύλλα γίνεστε ιδιοκτήτης του οικοπέδου "χωρίς σύνορα".

Ανακαλύψτε τη σχέση πρώτης Απριλίου και πρώτης Αυγούστου.

Ονειρα ενός χρόνου, στριμωγμένα σ' ένα μήνα...

Η κοινωνία που ζούμε, μας έκανε να πιστέψουμε πως έχουμε ανάγκη όλα τα αγαθά που παράγει και για να τα αποκτήσουμε δουλεύουμε όλοι μας σκληρά. Άνδρες γυναίκες τα δίνουμε όλα στη σκληρή μάχη της ζωής. Μια ζωή δουλειά, χωρίς περιθώρια να ζήσουμε ανθρώπινα.

Το σπίτι μας έπαψε να είναι "το σπίτι μας" κι έγινε το ξενοδοχείο φαγητού, ύπνου και η διεύθυνση για την αποστολή των λογαριασμών.

Οι γονείς από τη νύχτα στο πόδι και ακολουθούν τα παιδιά μας χαμένοι όλοι μας όλη την ημέρα. Η ώρα επιστροφής δεν συμπίπτει κανενός με κανέναν. Ο καθένας θα φάει μόνος του, τα παιδιά μας θα διαβάσουν όπως-όπως, η μαμά θα πλύνει, θα συμμαζέψει, θα μαγειρέψει κι ο μπαμπάς στη δεύτερη δουλειά για να συμπληρώσει τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Κι αν τύχει ν'ανταμώσουμε κάποιο βράδυ θα φάμε γρήγορα-γρήγορα και θα στρωθούμε στους καναπέδες για ν'ακούσουμε τα τελευταία νέα.

Μούγκα δυό-τρεις ώρες κι αφού ψυχοπλάκωθούμε, ναρκαμένοι θα γυρίσουμε τα κεφάλια στις πλάτες των καναπέδων παίρνοντας γλυκά-γλυκά και λυτρωτικά τον πρώτο μας ύπνο.

Ετσι όπως είμαστε πολύ κοντά ο ένας στον άλλον ξυπνώντας διαπιστώνουμε τις μεγαλύτερες αποστάσεις μεταξύ μας από ποτέ άλλοτε.

Μακριά, πολύ μακριά οι γονείς από τα παιδιά, ο άνδρας από τη γυναίκα...

Που'ο χρόνος να γνωρίσουμε τους ανθρώπους μας, τον εαυτό μας, τη ζωή και την ομορφιά των πνευματικών αγαθών.

Ο χειρότερος τρόπος ζωής ή καλύτερα η μεγαλύτερη κατάρρα.

Το ξέρουμε, το λέμε κι όμως συνεχίζουμε με τους ίδιους ρυθμούς και τρόπους.

Αυτός ο τρόπος ζωής στερεί από τον άνθρωπο τη χαρά, την αγνότητα, την ανθρωπιά, τη φιλία, την αγάπη. Μέσα σ'όλα αυτά, την αποσύνθεση, τη διάλυση, την εγκατάλειψη, το άγχος και τη μοναξιά, μια φορά το χρόνο έρχεται η λύτρωση, η καλοκαιρινή άδεια.

Έρχεται η ώρα και τα όνειρα που φτιάχνουμε όλο το χειμώνα, που στολίζουμε, κοιμόμαστε και ξυπνάμε αγκαλιά να τα κάνουμε πράξη και να ζήσουμε αληθινά.

Καλοκαίρι, μια ευκαιρία να μην επαναλάβουμε τα λάθη του χειμώνα.

Μια ευκαιρία να ζήσουμε αντάμα, να πλησιάσουμε ο ένας τον άλλον, τα παιδιά μας, τη γυναίκα, τον άνδρα, να νιώσουν την αγάπη μας, να συζητήσουμε, να γίνουμε φίλοι.

Καλοκαίρι, μια ευκαιρία να γνωρίσουμε τους συνανθρώπους μας και να μας γνωρίσουν.

Τα παιδιά μας έχουν συνηθίσει να μας βλέπουν νευρωτικούς και οξύθυμους, τους δίνουμε την εντύπωση πως το μόνο πρόβλημα που μας απασχολεί είναι τα οικονομικά μας.

συνέχεια στη 3

Η πρόοδος των εργασιών θα εξαρτηθεί από τη συμπαράσταση και τη βοήθεια όλων των Μανωλιασσιτών.

Όλοι μας πρέπει να συνειδητοποιήσουμε την τεράστια σημασία αυτού του έργου και να συμβάλλουμε με τις δυνάμεις μας στην ολοκλήρωσή του.

Δεν απομένει τίποτ'άλλο παρά μόνο όλοι μας να κάνουμε το Πνευματικό Κέντρο και προσωπική μας υπόθεση.

Αν αγαπάμε πραγματικά τη Μανωλιάσσα ευκαιρία να το αποδείξουμε τώρα.

Τράπεζα Αίματος Μανωλιασσιτών

Δώσε αίμα, χαρίζει ζωή

Δώσε αίμα τώρα που μπορείς για νάχεις όταν το χρειαστείς

Πριν από ένα χρόνο βάλαμε τα θεμέλια δημιουργώντας τη δική μας Τράπεζα Αίματος στο νοσοκομείο Γ. Χατζηκώστα.

Φέτος για να εξασφαλίσουμε μεγαλύτερη προσέλευση αιμοδοτών ζητήσαμε από το τμήμα αιμοδοσίας του νοσοκομείου να έρθει στο χωριό συνεργείο για να δοθεί έτσι σε όλους η δυνατότητα να δώσουν αίμα.

Η ημερομηνία που θα βρίσκεται το συνεργείο αιμοδοσίας στο χωριό μας θα είναι μεταξύ 17 και 19 του μηνός Αυγούστου, η ακριβής ημερομηνία θα ανακοινωθεί 15 ημέρες νωρίτερα.

Ας δώσουμε όλοι το παρόν, ας μη λείπει κανείς από αυτό το προσκλητήριο της αγάπης, της ζωής.

Εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου του Αυγούστου, θα γίνει ομιλία στο Δημοτικό Σχολείο Μανωλιάσας, από τον Μάκη Παπαδόπουλο (υπάλληλο του τμήματος αιμοδοσίας του νοσοκομείου Γ. Χατζηκώστα) με θέματα:

- α) αιμοδοσία και
- β) το ΕΙΤΖ, πρόληψη και αντιμετώπιση.

ΣΤΙΣ 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας καλεί τα μέλη σε τακτική Γενική Συνέλευση την Κυριακή 9 Οκτωβρίου στο γραφείο της (Σωκράτους 59 1ος όροφος) και ώρα 11 π.μ.

Θέματα της συνέλευσης θα είναι, η έκθεση δράσης του Διοικητικού Συμβουλίου και ο οικονομικός απολογισμός, η έκθεση της Ελεγκτικής Επιτροπής, η εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής για τη διεξαγωγή των εκλογών και υποβολή δηλώσεων υποψηφιοτήτων για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας.

Σε περίπτωση μη απαρτίας η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την επόμενη Κυριακή 16 Οκτωβρίου την ίδια ώρα και στον ίδιο χώρο.

ο δρόμος και ο πιο μακρινός αοχίζει μ'ένα βήμα

Ιστορία λαογραφία

ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΤΗΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ ΟΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ

Ο χαρακτηρισμός αυτός αρμόζει στους άντρες της 2ης Μεραρχίας. Ένα μήνα περίπου χαροπαλεύουν στη Μανωλιάσσα, μέρα και νύχτα πολεμώντας αδιάκοπα χωρίς ενισχύσεις και προστατευτικά πυροβόλα. Η μόνη ελπίδα τους είναι ο πυροβολάρχης Λέστος, ο οποίος τους ανακουφίζει με τα όνειρά του. Στον αγώνα αυτό των ορεινών πυροβόλων έπεσε ο αξιωματικός Δηληγιάννης και φονεύθηκαν αρκετοί στρατιώτες.

Ο Μερραρχος Καλλάρης είχε αναθέσει τη διοίκηση της Μεραρχίας στον ατρόμητο και θυελλώδη στην ορμή του συνταγματάρχη Γιαννακίτσα. Ο Καλλάρης ήταν την εποχή εκείνη επιτελάρχης του Σαπουντζάκη. Κατά τις τελευταίες ημέρες του Δεκεμβρίου έφθασαν από τη Χίο τα αποσπασθέντα εκ Θεσσαλονίκης τάγματα της 2ης Μεραρχίας υπό τον συνταγματάρχη Δελαγραμμάτικα. Οι άντρες αυτοί αμέσως ανέβηκαν στους λόφους της Μανωλιάσσας και κατέλαβαν τις θέσεις των σκελετωμένων συναδέλφων τους. Ο νέος Μερραρχος Γιαννακίτσας είχε το επιτελείο του στη χαλασμένη εκκλησία του Κοπανιού. Εκεί προσευχήθηκε με τους αξιωματικούς και στρατιώτες του κατά την ημέρα των Χριστουγέννων και γιόρτασε το νέο έτος.

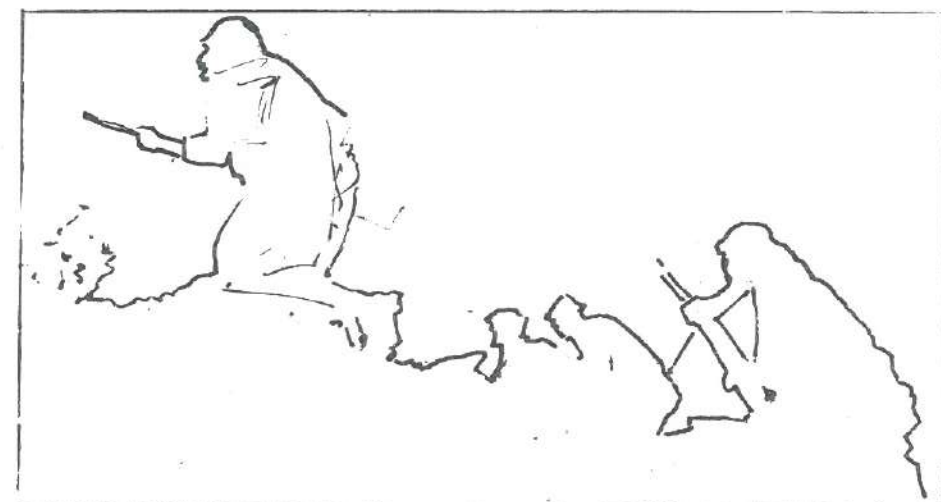
Την εποχή αυτή ήταν μια κατάσταση εντελώς απελπιστική. Ουδμία σοβαρή επιχείρηση γινόταν. Αψιμαχίες και νυχτερινοί αιφνιδιασμοί. Ο στρατός έμενε ακίνητος, αβοήθητος. Οι ασθενείς κάθε μέρα ανέρχονταν σε χιλιάδες. Ασθενείς από το κρύο και τη βροχή, την κακοπέραση και τις άλλες κακουχίες του πολέμου. Ο στρατός μας πρώτη φορά υπέστη αυτές τις ταλαιπωρίες και απέδειξαν οι περισσότεροι ότι έχουν αντοχή και δύναμη.

Δεν είναι μικρό να διαμένουν οι στρατιώτες επί μήνες ολόκληρους στην ύπαιθρο, Δεκέμβριο μήνα, με βροχή ραγδαία 60 ωρών. Αυτός είναι πόλεμος δεινός, άγριος, καταστρεπτικός. Οι Γούρκοι δεν υπέστησαν τόσα βάσανα, διότι βρισκόταν εντός των οχυρωμάτων τους. Η μικρή πεδιάδα του Κοπανιού είναι γεμάτη από ασθενείς. Το στρατό μας δεκάτιζε μια άγνωστη για την εποχή αυτή αρρώστια. Τα κρουαγήματα. Πόδια στρατιωτών σάπισαν, δάχτυλα νεκρώθηκαν. Και όμως καταδικάστηκαν να μένουν εκεί στις προφυλακές. Να ερχονται με σάπια πόδια στη Μανωλιάσσα, να εκτελούν τη φρουρά των δύο και τριών ημερών και να γυρίζουν αναισθητοί σκελετοί, αξιοθρήνητοι.

Κάθε πρωί οι στρατιώτες αδελφοί μας και ήρωες του Σαρανταπόρου και των Γεντισών προσέρχονταν ενώπιον στο γιατρό του λόχου. Μερικοί από αυτούς είναι αλήθεια ότι προσπαθούσαν να απατήσουν τους γιατρούς. Οι λοχαγοί για τιμωρία τους έλεγαν στο γιατρό:

- Κανένα να μη βγάλεις άρρωστο.

Και ο γιατρός, αντί να εκτελέσει το καθήκον του και να προστατεύσει τους αρρώστους, τους

έστελνε όλους στο λόχο ασθενείς και μη. Τ'αποτέλεσμα αυτής της τακτικής φανερώθηκαν αργότερα. Τα σάπια πόδια δεν υπάκουσαν μία μέρα όταν οι στρατιώτες διατάχθηκαν ν'ανέλθουν στη Μανωλιάσσα. Θυμάμαι αξέχαστα τον στρατιώτη Π.Λυμπερόπουλο από τον Πειραιά, ο οποίος ούρλιαζε και δάγκωνε τα δάχτυλά του από τους πόνους και το θυμό. Τον πίστεψαν όταν τα πόδια του μαύρισαν και άρχισαν να μυρίζουν τη μυρωδιά του θανάτου. Οι λόγοι του αντηχούν ακόμη σε όλους μας:

- Θεέ μου, θέλω ζωή, μόνο και μόνο για να φανερώσω το δολοφόνο γιατρό μου στο Βασιλιά, το Διάδοχο και τον Βενιζέλο.

Και λέγοντας αυτά έβλεπε δακρυσμένο το νοσοκόμο ο οποίος του έτριβε τα πόδια για να επαναφέρει εκεί μέσα στο σκελετό τη ζωή.

Το στράτευμα κατήντησε ένα απέραντο νοσοκομείο. Χειρουργεία παντού. Στο Χάνι Φτελιάς είχε εγκατασταθεί κατ' αρχάς το χειρουργείο του γιατρού Αναστασιάδου από τον Κάλαμο, με τους βοηθούς γιατρούς Χρήστο Χατζιώτη ή Μαμέλια, Αρμόδιο και Ρόζη, οι οποίοι προσέφεραν όλες τις βοήθειές τους. Πρέπει να ομολογηθεί ότι τα χειρουργεία μας θαυματουργήσαν στην περίπτωση αυτή. Κάτω στο Εμίν Αγά είχαν εγκατασταθεί τα χειρουργεία διακεκριμένων γιατρών από το εξωτερικό, Ιπποκράτους Ξανθιά, Αναστασιάδου, Σκεύου Ζερβού, Σημιτοπούλου και άλλων, τα οποία ανακούφισαν το στρατό. Μέσα εκεί μεταφέρθηκαν ο Π.Κουνινιώτης με σπασμέ-

νο το αριστερό χέρι, ο Πιτινίγγος και άλλοι συμπολεμιστές οι οποίοι έφεραν το παράσημο του πολέμου σε διάφορα μέρη του σώματός τους. Οι ενισχύσεις τις πρώτες ημέρες του Ιανουαρίου εξακολουθούσαν. Οι ανταποκριτές των Αθηναϊκών εφημερίδων Νέστωρ Λάσκαρης της "Νέας Ημέρας" και Β.Κατωπόδης της "Πατρίδος" μας πληροφορήσαν ότι έρχεται ολόκληρη η 4η Μεραρχία του Μοσχόπουλου. Και μαζί μ' αυτούς έπειτα από λίγες μέρες έρχεται ο Διάδοχος Κωνσταντίνος, ο οποίος αναλαμβάνει τη γενική διοίκηση του στρατού. Όπως ο άρρωστος με το πρώτο ισχυρό φάρμακο αναλαμβάνει δυνάμεις, το πρόσωπό του φωτίζεται, η ζωή επανέρχεται σιγά-σιγά, έτσι και οι σκελετοί και οι μάρτυρες της 2ης Μεραρχίας αναστήθηκαν και χαμογέλασαν όταν άκουσαν το όνομα του Ελευθερωτή Κωνσταντίνου. Καθένας νόμιζε ότι με μια ματιά του ελευθερωτή και με ένα πρόσταγμα του θα σαρωθεί ο εχθρός. Και η ιδέα αυτή έφερε τη ζωή στους σκελετούς, τη δύναμη, την ορμή.

Με την άφιξη της 4ης Μεραρχίας οι σκελετοί και ήρωες της 2ης Μεραρχίας αποσύρθηκαν προς το κέντρο και αναπαύθηκαν λίγες μέρες στο Θεριακίσι. Έπειτα από ένα μήνα καθημερινού πολέμου ησυχάζουν, κλείνουν τα μάτια τους για να μη τ'ανοίξουν ποτέ οι περισσότεροι από την κόπωση. Κάτω από το αντίσκηνο τη νύχτα, με το φως που τρεμοσβύνει από το νυχτερινό ψυχρό αέρα, οι κουρασμένοι διαβάζουν τα γράμματα τα οποία έφερε ο λοχίας σιτιστής. Καθένας

έχει 4-5 γράμματα, τα οποία δεν διανεμήθηκαν λόγω των μεγάλων αποστάσεων της Μανωλιάσσας και διότι η υπηρεσία του συντάγματος ανέμενε την κάθοδο των ανδρών από ημέρα σε ημέρα.

Το ταχυδρομείο του πολέμου πρέπει να ομολογηθεί ότι λειτουργήσε θαυμάσια. Χιλιάδες επιστολές ερχόταν καθ'εκάστη και ασφαλώς έφθαναν στον στρατιώτη. Εάν παρατηρήθηκαν μερικές αταξίες τούτο ήταν πολύ φυσικό. Στο σύνολο όμως το πολεμικό ταχυδρομείο θαυματούργησε. Στη Μακεδονία μάλιστα οι στρατιώτες λάμβαναν και εφημερίδες.

Ο ανθυπολοχαγός Καλλάρης που σκοτώθηκε στη Μανωλιάσσα στις 5 Δεκεμβρίου 1912.

Τα γράμματα των χωρικών με τα απλά λόγια και τα βαθιά αισθήματα είναι σελίδες αλησμόνητες, εμπνευσμένες.

Η γριά μάνα μου γράφει προς τον αδερφό Γιώργο: "Κοιμαπόζεται η καρδιά μου γιατί δύο παιδιά μου είναι τέτοιο καιρό στο χιόνι και στη βροχή. Μα η πατρίδα έτσι θέλει. Με τη βοήθεια του Θεού και του Κωνσταντίνου καλές επιτυχίες". Και σε απάντηση ο Χαράλαμπος Γιαννόπουλος, ο Γιώργης Κυριακόπουλος, ο Χρήστος Βούλγαρης και άλλοι πατριώτες γράφουν: "Καλόψυχη γριά, καλές είναι οι ευχές. Μα στείλε μερικά λιανά, γιατί εδώ γλεντούμε και μας χρειάζονται". Οι σκελετοί αναπαύθηκαν και γλεντούν. Περιμένουν το σύνθημα της μεγάλης ωρας για να κατέβουν στον κάμπο και να περάσουν στο τρομερό Μπιζάνι, το οποίο μοιάζει τις ημέρες αυτές σαν τον καταδικασμένο που περιμένει να τον θανατώσουν. Κι αλήθεια. Τα κανόνια του Μπιζανίου δεν ενεργούν όπως τις πρώτες μέρες. Ο κρότος τους δεν τρομάζει κανέναν. Η φωνή τους μοιάζει σαν παράπονο σκληρό, άγριο. Το Μπιζάνι ένα πένθος αρχίζει να το τριγυρίζει. Τα κουρασμένα μάτια μας το βλέπουν από το Αυγό, άρρωστο σκελετωμένο. Ηρθε και η σειρά του. Η ελληνική δύναμη διαρκώς συγκεντρώνεται τριγύρω του για να καταφέρει το αποφασιστικό χτύπημα της καταστροφής.

Αποσπάσματα από το βιβλίο Μ.ΡΟΔΑ "ΑΙ ΜΑΧΑΙ ΤΗΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΗΣ" εκδ. 1914

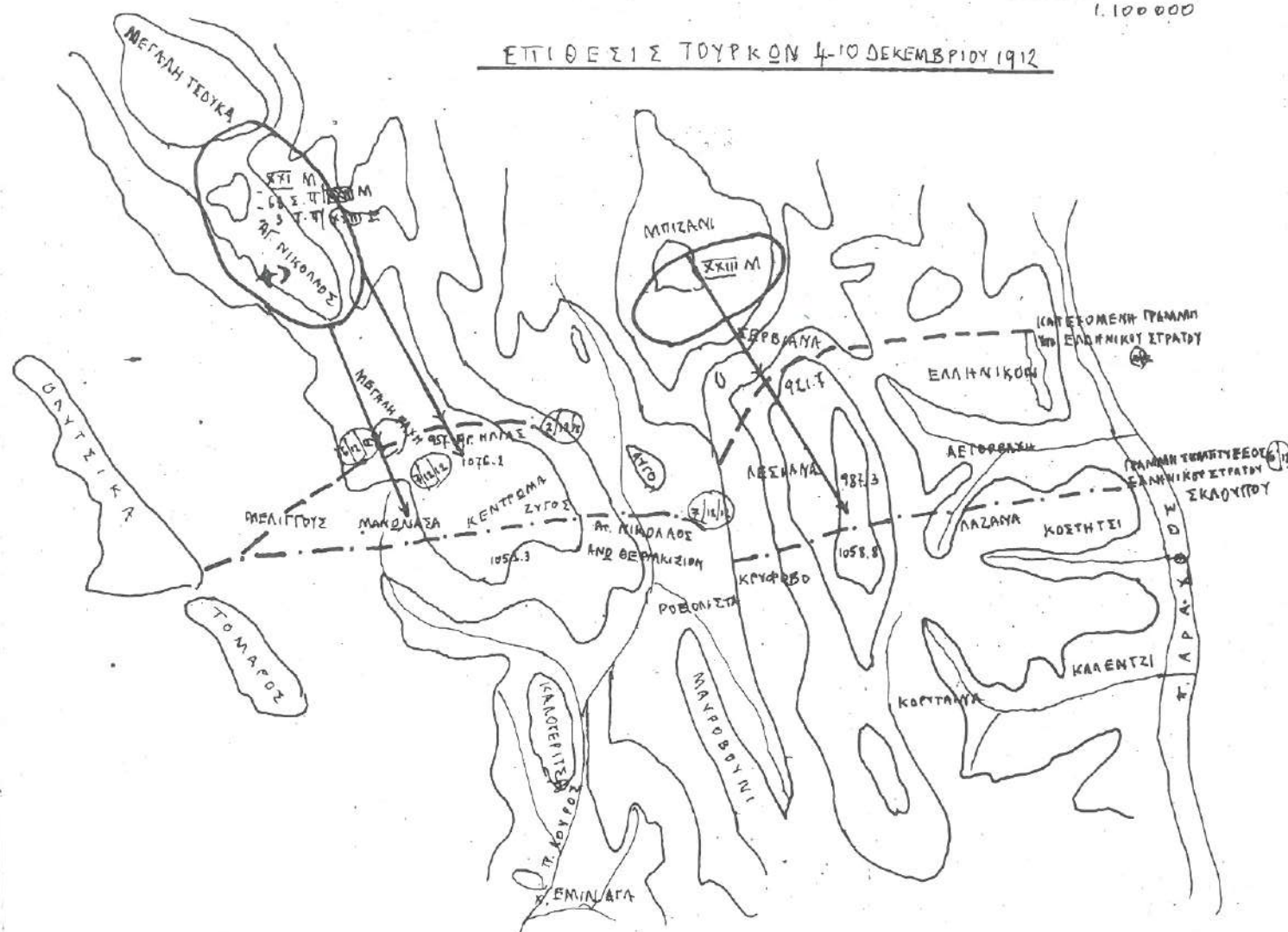
Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ 1912-1913

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

1:100.000

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥΡΚΩΝ 4-10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1912

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ Εφημερίδα
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΙΤΩΝ
Σωκράτους 59 ΑΘΗΝΑ
Τ.Κ. 104 31 ΤΗΛ. 9320.604
ΙΔΡΥΤΗΣ ΚΩΣΤΑΣ Π. ΠΩΤΑΚΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κώστας Π. Γιωτάκης
Συνδρομές - επιστολές, συνεργασίες κ.λ.π. να στέλνονται στις διευθύνσεις:

α) ΓΙΩΤΑΚΗ ΚΩΝ/ΝΟ
Στρ. Βελισσαρίου 13
Τ.Κ. 171 23 - Ν. Σμύρνη
Τηλ. 9320.604 - 9302.891

β) Γεώργιο Ίσκο
Αθ. Τσίγκου 45
Τ.Κ. 193 00 Ασπρόπυργος
Τηλ. 5574.706
Ετήσια συνδρομή
Εσωτερικού: 2.000
Εξωτερικού: 10 δολάρια

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Ονειρα ενός χρόνου, στριμωγμένα σ'ένα μήνα

συνέχεια από την 1

Είναι ευκαιρία να συμπαρασταθούμε στα παιδιά, να δημιουργήσουμε κατάλληλο οικογενειακό περιβάλλον, με σωστή συμπεριφορά, σεβασμό, βοήθεια, πρωτοβουλία και πολύτιμες εμπειρίες για να αντιμετωπίσουν αύριο τη ζωή.

Να διδάσκουμε και να διδάξουμε στα παιδιά μας για ποιο σκοπό ζούμε.

Το καλοκαίρι, είναι η μοναδική ευκαιρία να καταλάβουν τα παιδιά μας πως έχουμε και πνευματικά ενδιαφέροντα, πως ο άνθρωπος εκτός από σώμα είναι και ψυχή, πνεύμα.

Η ψυχή του ανθρώπου έχει ανάγκη από χαρά, συγκίνηση και δημιουργία.

Ενας περίπατος, μια εκδρομή, θα μας επιτρέψει να ρθούμε σ'επαφή με τη φύση, να διαβάσουμε και να νιώσουμε τις ομορφιές της.

Να ακούσουμε μαζί τους τις φωνές των πουλιών, να δούμε τα χρώματα, τα σχήματα, να ψάξουμε για βότσαλα στις παραλίες και ν'ακούσουμε τις ιστορίες της θάλασσας.

Να αφήσουμε το φως του ήλιου να μας λούσει, να αγκαλιάσουμε το φεγγάρι, να περά-

σουμε κάμπους και βουνά, να ανακαλύψουμε καινούργιους κόσμους, να ρουφήξουμε αγόρτα-για τις ομορφιές της φύσης. Να πάρουμε ξύλα και πέτρες, να χτίσουμε το δικό μας κόσμο και με την άμμο να φτιάξουμε δικές μας πολιτείες.

Να διαβάσουμε ένα βιβλίο, να συζητήσουμε για τις απόψεις του συγγραφέα, των παιδιών μας και τις δικές μας.

Ενα μουσικό κομμάτι θα μας επιτρέψει να μιλήσουμε για μουσική και να μάθουμε εμείς μεν πως υπάρχει ένα μουσικό συγκρότημα και τα παιδιά μας πως έχουμε κι εμείς ενδιαφέροντα μουσικά.

Μέσα από όλα αυτά το κέρδος μας είναι ότι τα παιδιά θα καταλάβουν πως η χαρά τους δεν είναι το χαρτζιλίκι ή τα ακριβά παπούτσια.

Το κέρδος μας η σωματική και ψυχική ηρεμία, η επαφή, η επικοινωνία και η χαρά της δημιουργίας. Η αντιμετώπιση της ζωής, απλά, πνευματικά και όχι υλικά.

Το σπουδαιότερο δίδαγμα για όλους μας είναι πως όσο περισσότερο και καλύτερα διαβάζουμε τις ομορφιές της φύσης τόσο περισσότερο αισθανόμαστε τη δική μας ομορφιά.

Ο απόηχος του Λαζάρου

Πέρασαν δύο μήνες από τα Λαζαρούδια και οι ήχοι από τα τραγούδια και τα κύπτρα συντροφεύουν όλους εμάς που ζήσαμε εκείνες τις αληθινές στιγμές μέχρι σήμερα.

- Τι μας κάναταν απόψε ρε παιδιά, μας κάναταν κι κλάψαμαν...

- Ουί μωρέ χρυσάμ'που βγήκαταν να τα πείτε εγώ σας έχω σσί όλους εσάς.

- Είχα 25 χρόνια ν'ακούσω το Λάζαρ'.

Λόγια απλά, λόγια των δικών μας ανθρώπων.

Ο οικονομικός απόηχος από "τα Λαζαρούδια"

Δεν θα αναφερθώ στους σαραντάρηδες και τους νεότερους που πήραν την απόφαση να τα εντούνε, ούτε στη συγκινησιακή φόρτιση που δεχτήκαμε εκείνες τις μέρες. Πρόθεσή μου είναι να σας μεταφέρω λίγα από τα λόγια μερικών συγχωριανών μας χωρίς σχόλια, λόγια απλά και αγνά:

- Τα ξέριτι όλα...
- Εμένα θα μου πείτε τα πάθη και μετά το ξενιτειμένο...
- Σαν παλιού καιρού...
- Μας δώσανταν τσ'χαρά και συγκίνηση που δεν ξέρω πως να σας ευχαριστήσω...
- Εμένα θα μ'τα πείτε εδώ στη μέση στην πλατεία...
- Το είπαταν και το κάναταν...
- Το μετάνιωσα κι εγώ θα'ρχόμουν...
- Άησα τα κυτριά κι περίμενα, θα παν ό'λα τα σπότη' αυτοί, είπα...

Εκτός από τη συγκινησιακή φόρτιση που προκάλεσαν "τα Λαζαρούδια", προκάλεσαν και αύξηση των εσόδων του ταμείου της Αδελφότητας.

Το ποσό των 215.000 ήταν το ποσό που συγκέντρωσαν τα Λαζαρούδια μαζί και 60 ζευγάρια αυγά, τα προσέφεραν γενναία για την Ανέγερση του Πνευματικού μας Κέντρου.

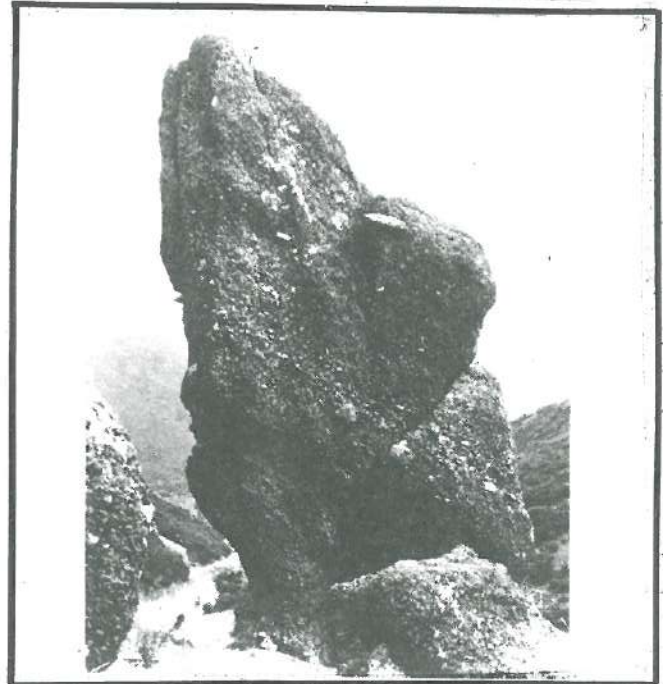
Οι συμμετέχοντες και προσφέροντες είναι: Κων/νος Η.Μπέλλος, Γεώργιος Π.Μπέλλος αντιπρόεδρος Κοινότητας, Δημήτριος Θεολ.Μπέλλος, Γεώργιος Β.Τζίμας, Βασίλειος Αρ.Γιωτάκης, Ιωάννης Π.Νίκου και ο πρόεδρος της Αδελφότητας Κώστας Γιωτάκης.

Γνωρίστε τον τόπο μας

Το καλοκαίρι δεν είναι η καλύτερη εποχή για πεζοπορία, αλλά αν ξεκινήσετε προυνό-προυνό, εφοδιασμένοι καλά για ποδαρόδρομο, σίγουρα ο κόπος σας θα αμοιωθεί.

Μια πρόταση για πεζοπορία και εξερεύνηση,

και κατηφορίστε κάτω από το "κόκκινο". Ακολουθώντας τα "στεφάνια" φθάνετε στις "γρουνότερες". Σας δίνεται η ευκαιρία να εξερευνήσετε μικρές σπηλιές, να χαρείτε τα ατέλειωτα σχήματά και χρώματα των βράχων. Υπολογίστε πως

από τις πολλές, είναι η διαδρομή από το "κόκκινο" (κόκκινος βράχος) δια μέσου "γρουνότερης" μέχρι τα λαγκάδια.

Όσοι λοιπόν λατρεύετε τη φύση (πάντα με παρέα σ'αυτές τις περιπτώσεις) σηκωθείτε προυνό-προυνό, αφήστε πίσω τον Αη-Γιώργη

είστε ακόμα στην αρχή και πρέπει να υπολογίσετε το χρόνο σας.

Με τον ίδιο ζήλο και ενδιαφέρον συνεχίστε κατηφορίζοντας προς "ντιμονιάρη" και "κουκού-βέτσι". Στο κουκούβέτσι μπορείτε να θαυμάσετε άπειρες συνθέσεις από τα σχήματα και τα χρώματα των βράχων. Αν είστε τυχεροί θα δείτε να πετούν αετοί, σίγουρα γεράκια και κουρούνες που έχουν τις φωλιές τους πάνω στα βράχια.

Κάτω από τα βράχια υπάρχουν οι τοίχοι από τις παλιές στάνες του Γ.Μώκου και του Β.Γιωτάκη. Διαβαίνετε τα πανύψηλα πουρνάρια στο λάκο "τ'Αλέξη" και σε λίγο φθάνετε στα "λαγκάδια", στις θέσεις "τσουρλωτό" και "σπιτόπουλο". Θαυμάστε εδώ το μεγαλείο της φύσης, κυριολεκτικά θα τα χάσετε. Δέστε τον "τσούρτσουλα"! είναι η αποκάλυψη, δύο βράχοι αγκαλιασμένοι, ο ένας στηρίζει τον άλλον, γιατί ο χρόνος τους μάχεται, τόβαλε να τους γκρεμίσει.

Λίγα μέτρα πιο πάνω το "σπιτόπουλο" η άλλη έκπληξη, καθήστε ήρεμα πάνω στα "στούμπια" κάτω από τα βράχια που δημιουργούν έναν εσωτερικό χώρο. Καθήστε σαν "καλού καιρού", αγναντέψτε γύρω σας τους λόφους, τα λαγκάδια, το λάκο της ύψης, το σπαρτίτσι, την πλακουριά, βράχοι και χώματα ποτισμένα με αίμα. Δεχτείτε το άρωμα από το χαμόσφακο, αφήστε τη σκέψη σας να γυρίσει για λίγο πίσω, σε όσα διαβάσατε ή ακούσατε για την ιστορία της Μανωλιάσσας, κρατήστε την σφιχτά στον κόρφο σας γιατί είναι η δική σας ιστορία.

Γεμάτοι εικόνες, πλούσιοι σε ερεθίσματα, πάρτε τώρα το δρόμο της επιστροφής. Αν ακολουθήσετε το αντίθετο ρεύμα του ποταμού προς την πηγή έχει ενδιαφέρον. Λίγο πιο πάνω από το "Τσουρλωτό" κατεβαίνετε κάτω από το δρόμο προς το ποτάμι στη θέση "Νάσιου Μάρκου" υπάρχει το μικρό ξύλινο γεφυράκι. Ενα άλλο γεφυράκι πολύ μεγαλύτερο θα συναντήσετε στη θέση "Γιώργου-Μώκου". Σε μερικά σημεία του ποταμού μπορείτε να πηγαίνετε στην όχθη του. Προσοχή μην προσπεράσετε τη "Ντιμονιάρη", ενδιαφέρον να δείτε το φυσικό γεφύρι που σχηματίστηκε από τους βράχους (ο δρόμος τελευταία το παραμόρφωσε). Εν τούτοις όμως παραμένει μια σπάνια σύνθεση.

Απομένει να περάσετε από τους τρεις νερόμυλους να δείτε και να περιεργαστείτε ότι απέμεινε να αισθανθείτε τις μυρωδιές μιας άλλης εποχής.

Φθάνοντας στην πηγή, σκύψτε και δροσιστείτε από το νερό που πηγάει από τα σπλάχνα της ολύμπιας.

Αν όλα αυτά τα αποθανάτιστε με τη φωτογραφική σας μηχανή, τότε το φορτίο σας είναι βαρύ κι η αμοιβή σας μεγάλη.

Όσο θα περνάτε τα χρόνια σας, όλα αυτά θα σας μιλάνε και τότε θα καταλάβετε την αξία της αμοιβής σας.

Αυτό φίλοι μου ήταν ένα κομμάτι από τη Μανωλιάσσα, από την ομορφιά της φύσης, από το μεγαλείο της. Καιρός να ανακαλύψετε τώρα μέσα από αυτά τη δική σας ομορφιά.

*Γρουνότερες=γρουονότερες. Σ'αυτή τη θέση είχε τα γουρούνια ο παππούς του Δήμο-Χρόνη.

ανάρια ανάρια με "τ'αχνάρια"

Γράμμα στο σύζυγο στη Γερμανία
Εν Μανωλιάσσει τη 12-10-65

Αγαπητέ σύζυγέ μ'

Σι ασπάζομαι, από υγιάν είμαστε καλά το ίδιο 'πιθυμούμι κι για σένα.

Λάβαιαν του γράμμασ' κι χαρίκαμαν που είσαι καλά, λάβαιαν κι τσ'παράδες και δεν ξέρω πως έκαναν τα πιδιά απ'τ'χαράτς.

Τα λεφτά καλά είνι δε λέω αλλά χωρίς ισένα τι να τα κάνω. Αλλά δε πράζ'ισι να είσαι καλά.

Μόλις τάφερι ου ταχυδρόμος πήρα το μπλά-ρ'και πήγα φορτωτώντας στα "Έννα". Εδessa το μουλάρ' στου χαν κι κουσι στου παζάρ. Πήρα μια πλόσκα λάδι, λίγο αλεύρι καθάριο, καραμέλες στ'μυχανής κι ψια χαλβά. Πέρασα οξου απ'το χασάπκου έκανα να μπω πέντ-έξη φορές να πάρω ένα κομμάτι κρηγιάσ αλλά δε μπήκα, πες πως φάγαμαν είπα κι γύρσα τσ'πλάτς.

Του Σαββάτου θα σφάξου εκείν'τ'μπουφιάρα που πάει κι γιννάει αχ'παν στ'αλής του καλύβι κι τσιόφλι δε βλέπου.

Στον μπάτο ήηρα ρυζ, καφέ κι ζάχαρ κι γύρσα.

Μόλις έφτακα τα πιδιά με πέρασαν από κό-σκινο. Τσ'έδωκα τσ'καραμέλις, είδαν τ'αλεύρι ήθελαν τηγανίτις, τι να σ'λέω με ζούρλαναν.

Ο μινγάλος μ'χαλέβι παπούτσια, τ'πήγα τα παπούτσια στο Σιάφκα δε τάπιακει ισο μι τα χέρια τ'δε βρήκι πθενά γερό για να τα ράψει. Τι μπορώ η μαιρ να κάνω. Αμασι νοιώθω ισένα καλά δε σκιάζομαι μπιτ, γίνουμι τζαβέλαινα κι τα πουλε-μάω όλα.

Αμα μι πιάν κι του παράπονο πααίνω δίπλα στ'συνφάδα κι μ'ρχίν'τον φυτίζάν'. Ολου δρό-μους, και πόρτες βλέπ', καμιά φορά είνι καθαρό κι ηρεμάου.

Αν ρουτάς κι για τα ζουντανά, γένισι η σιούτα δυό κατοικιάδες, έπιακα μια στάλα τόβρασα κλάστρο τ'άλλο τ'αφκα να μπλετσώσι' να τα φτιάκι. Οι άλλις θ'αργήσ'μέχρι πέρα των α-ντριού.

Τα πιδιά μινάλωσαν γκοντζιά, η τσιούπρα μπιγκι στα δικαέξ, είμασι για γαμπρό. Αργί-νταν να τ'γλυκοκοιτάν. Ολου κι κατ'τ'φανάου, νάχει τα σκουτιάτς, τα πέρα δώθι, πήρα τα θέλ-ν'όλα σήμερα μη κοιτάς μιάς αλλ'καιροί ήταν τότε.

Η συνέχεια στο επόμενο φύλλο.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΦΩΤΕΙΝΕΣ ΕΠΗΡΑΦΕΣ

ΑΠΛΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΠΑΝΩ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

Σ. ΧΡΟΝΗΣ

☎ 49.63.640

Κάρτες -

φείν-βολάν

εφημερίδες

τιμολόγια -

τιμολόγοι

επιστολόχαρτα -

βιβλία - περιοδικά

Τηλεόραση-Μια συμφορά του καιρού μας

Όταν πριν από 60 χρόνια ο Τζων Μπαίρντ τελειοποιούσε την τηλεόραση, δεν φανταζόταν ποτέ πως κατασκεύαζε την πέμπτη εξουσία όπως λέγεται. Με μια μικρή οικονομική θυσία, μπορεί ο καθένας να την αποκτήσει, αγνοώντας ότι εγκαθιστά στο σπίτι του μια μορφή δικτατορίας. Μια δικτατορία που αρέσει. Μπορεί να υπάρχουν άνθρωποι που αφήνουν τους νόμους, που αμφισβητούν δικαστικές αποφάσεις, που επαναστατούν εναντίον καθεστώτων και συστημάτων, δεν υπήρξε όμως κανείς, να τολμήσει να ασεβήσει ή να επαναστατήσει εναντίον του "μαγικού κουτιού" με την τεράστια δύναμη.

Εγινε ο άνθρωπος, ο παθητικός δέκτης κάθε είδους μηνύματος, που συνοδεύόμενο

από μια αρκετά επικίνδυνη ακτινοβολία, αλλοιώνει τη σκέψη μας, τον τρόπο ζωής μας, τις αρχές μας. Εγκαταστάθηκε στο δωμάτιό μας και μας αποξένωσε από τους αγαπημένους μας. Απομάκρυνε τους γονείς από τα παιδιά που σιωπηλά και παγιδευμένα από τη μικρή οθόνη, έπαψαν να μιλούν για τα ενδιαφέροντα και τα προβλήματά τους (αν έχουν πια). Ούτε γνωρίζουν τα προβλήματα του σπιτιού και των γονέων τους, γιατί ούτε αυτά συζητούν πια μαζί. Κι αυτό ακόμα το μισημένο οικογενειακό τραπέζι που έωνε την οικογένεια και που ήταν η ώρα του ανοίγματος και της προσέγγισης, κατάντησε σιωπηλή υποχρεωτική διαδικασία, με τη συνοδεία εκπομπών που υποτιμούν τη νοημοσύνη μας και προσβάλουν την ευαισθησία μας.

Και στην αγάπη του ζευγαριού μπήκε ο μεγάλος αντίζηλος. Κι όταν ο ένας σύντροφος πνιγμένος από προβλήματα, αναζητά απεγνωσμένα την ώρα που θα ακουμπήσει στο σύντροφό του, θα μοιραστεί, θα αγαπηθεί, βλέπει απέναντί του, δυο μάτια κενά καρφωμένα στην εικόνα, ένα σώμα παράλυτο από την ακινησία, και μια σκέψη που παραδέρνει στο τίποτα και στο πουθενά, ανίκανη να συγκεντρωθεί στα ζωντανά προβλήματα που φθείρουν ανεπανόρθωτα τις σχέσεις των ανθρώπων.

Επαψε πια ο άνθρωπος να σκύβει στο καλό βιβλίο, εκεί που είναι συσσωρευμένη η γνώση και η φιλοσοφία, των κολοσσών του πνεύματος, να μάθει, να διδαχθεί, να μιμηθεί.

Επαψε να φροντίζει τη γλώσσα του και τη συμπεριφορά του, γιατί βομβαρδίζεται όλη την ημέρα από μια δολοφονημένη γλώσσα κι από μια αισχρή συμπεριφορά, που πίστεψε τελικά, ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος ζωής.

Εχασε τη γαλήνη του ο άνθρωπος, γιατί τα άγχη, οι υστερίες και οι τρέλες του κάθε προβληματικού "καλλιτέχνη" μεταφέρονται απεγνωσμένα την ώρα που σ ακουμπήσει στο σύντροφό του, θα μοιραστεί, θα αγαπηθεί, βλέπει απέναντί του, δυο μάτια κενά καρφωμένα στην εικόνα, ένα σώμα παράλυτο από την ακινησία, και μια σκέψη που παραδέρνει στο τίποτα και στο πουθενά, ανίκανη να συγκεντρωθεί στα ζωντανά προβλήματα που φθείρουν ανεπανόρθωτα τις σχέσεις των ανθρώπων.

Επαψε πια ο άνθρωπος να σκύβει στο καλό βιβλίο, εκεί που είναι συσσωρευμένη η γνώση και η φιλοσοφία, των κολοσσών του πνεύματος, να μάθει, να διδαχθεί, να μιμηθεί.

Επαψε να φροντίζει τη γλώσσα του και τη συμπεριφορά του, γιατί βομβαρδίζεται όλη την ημέρα από μια δολοφονημένη γλώσσα κι από μια αισχρή συμπεριφορά, που πίστεψε τελικά, ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος ζωής.

Εχασε τη γαλήνη του ο άνθρωπος, γιατί

τα άγχη, οι υστερίες και οι τρέλες του κάθε προβληματικού "καλλιτέχνη" μεταφέρονται μπροστά του.

Εχασε και το ρομαντισμό του, το θαύμα της αγάπης και του έρωτα, γιατί τώρα πα βλέπει τον έρωτα χυδαίο, αποκρουστικό και ανώμαλο.

Κι όλα αυτά τα βλέπει και το παιδί. Και παραξενεύεται ο γονέας, γιατί είναι έτσι το δικό του παιδί;

Ποιός του είπε ότι έδωσε αυτός τίποτα στο παιδί του; Τα πάντα του τα έδωσε η τηλεόραση. Ο ανήθικος και ανίδεος δημοσιογράφος, ο έξαλλος τραγουδιστής, ο φανατισμένος πολιτικός, ο διεφθαρμένος αθλητής, ο ψεύτης ειδησεογράφος, ο ανώμαλος καλλιτέχνης, ο κακός παρουσιαστής, το χυδαίο σήριαλ, ο τζόγος των τηλεπαιχνιδιών.

Αυτοί και μόνον αυτοί κάνουν τώρα αγωγή στα παιδιά μας. Ανεξέλεγκτα μας επιβάλουν το επίπεδό τους και τις ανοησίες τους. Και εμείς δεν μπορούμε, δεν θέλουμε να γυρίσουμε το κουμπί και να στείλουμε το παιδί μας να παίξει, να κινηθεί, να γυμναστεί, να συζητήσει μαζί μας ή με τους φίλους του, να δουλέψει, να αποκτήσει ενδιαφέροντα και χόμπι, και να απασχοληθεί με χειροτεχνική δημιουργική δουλειά. Και το πιο σπουδαίο, δεν του παίρνουμε βιβλία να διαβάσει και ν' αναπλάσει στη φαντασία του, γεγονότα συγκλονιστικά και υπέροχα. Να στήσει μπροστά του, τους ήρωες της ιστορίας και της θρησκείας μας, υποδείγματα, πρότυπα για μίμηση στη ζωή του.

Μα θα μου πείτε δεν έχει κανένα θετικό στοιχείο; Ναι, κάπου υπάρχει κι αυτό αλλά ποιός θα το ανακαλύψει; Ήταν πραγματικά συγκλονιστική η στιγμή που όλος ο τλανήτης παρακολουθούσε τον πρώτο άν-

**"Το τι μας δείχνουν
είναι επιλογή τους...
... Το τι βλέπουμε είναι
δική μας υπόθεση!"**

θρώπο να πατά στη σελήνη. Είναι υπέροχο να ταξιδεύεις στους κόσμους τους άγνωστους του βυθού, της ζούγκλας, των πόλων. Δεν υπάρχει πιο όμορφη εκπομπή από αυτήν, που σου ανοίγει τις πόρτες, στα μυσεία όλου του κόσμου, που η επίσκεψή τους σ'αυτά είναι άπιαστο όνειρο. Παρελαίνουν από μπροστά σου, τα μεγαλύτερα έργα τέχνης, τα αριστουργήματα που δημιούργησαν καλλιτέχνες όλων των εποχών.

Είναι όμως τόσο λίγα αυτά μπροστά στην ποσότητα των άλλων και τόσο μικρή η ακροαματικότητά τους!

Και μη ρίχνουμε το βάρος μόνο στην πολυτεία, η οποία έχει βέβαια τη μεγάλη δική της ευθύνη.

Είναι υπεύθυνος και ο σύγχρονος τηλεθεατής γιατί αφήνει να φθείρεται χωρίς να αντιδρά, αφήνει τους άλλους να σκέπτονται και να αποφασίζουν για λογαριασμό του, να τον τρέφουν με ψευδαισθήσεις και να του ανοίγουν τηλεοπτικούς παράδεισους.

Είναι υπεύθυνος γιατί δέχεται τις σκηνές της βίας, τη διαφήμιση των σκοτωμών και των βιασμών, των ναρκωτικών, της μαύρης μαγείας, της πορνείας, της υπερκατανάλωσης, του πλούτου και της χλιδής, της εκμετάλλευσης.

Είναι υπεύθυνος γιατί όλα αυτά τα δέχεται απολαμβάνοντας, μη αντιδρώντας, εκπαιδεύοντας μ'αυτά τα παιδιά του, ανίκανος πια να σκεφτεί.

Εγινε δοχείο απορριμμάτων που δέχεται τα σκουπίδια του κάθε ανεύθυνου.

Αντέδρασε λοιπόν, επαναστάτησε, σώσου!!

Μιά καλή σας φίλη.

ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑ - ΠΑΝΗΓΥΡΙ '94

Ελπίζουμε φέτος να αξιωθούμε να ξαναζωντανέψουμε το πανηγύρι του χωριού μας. Για την πραγματοποίηση αυτού του σκοπού ανιχνεύονται τα δύο μαγαζιά του χωριού μας, ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος, η Κοινότητα και η Αδελφότητα.

Σκληρότητα, ευαισθησία και νέοι

Δεν είναι προνόμιο της εποχής μας ο διαχωρισμός σε πρόσωπα ευαίσθητα και σε πρόσωπα με μειωμένη ευαισθησία, αναίσθητα "πορωμένα". Είναι δύο αντίθετες στάσεις ζωής, δύο βασικές νοοτροπίες που από παλιά ακολουθούν οι άνθρωποι αντιμετωπίζοντας τα καθημερινά προβλήματα. Είναι δύο απόψεις, που χαρακτηρίζουν την κοσμοθεωρία του καθενός ατόμου και δίνουν μέτρο για την αξιολόγηση των σκέψεων, των αποφάσεων και των πράξεών του.

Όσο πιο στη σύγχρονη ηθική ζωή ο άνθρωπος έγινε περισσότερο ευσυνπάθητος και ευαίσθητος από ότι ήταν άλλοτε. Δεν ανέχεται πια την σκληρότητα και γνωρίζει νέες μορφές συμπάθειας, οίκτου και κατανόησης. Ιδιαίτερα στους καιρούς μας, ο βαθμός της ευαισθησίας μας πάνω στις σχέσεις μας με τον εαυτό μας και τον έξω κόσμο είναι εκείνος ακριβώς που δίνει τη σφραγίδα της ανθρωπιάς και της ψυχικής ανωτερότητας ή της ανθρωπιάς και της ψυχικής κατωτερότητας.

Η ακεραία ευαισθησία δεν είναι μόνο παθητική, αλλά και ενεργητική. Δεν αρκεί να είναι κανείς μόνο δέκτης μα και πομπός ερεθισμών, ευαισθησίας που ανταποκρίνεται σε κάθε κλήση, σε κάθε κόμα από τα έξω προς τα έξω.

Στην πορεία της ζωής μας δύο δρόμους έχουμε ν' ακολουθήσουμε δύσκολους και αναπόφευκτους. Ο ένας μας φέρνει σε συνάντηση με το κέντρο του εαυτού μας. Ο άλλος δρόμος μας φέρνει στο κέντρο του κόσμου, την κοινωνία. Δύο δρόμοι με ένα τέρμα: μέσα από αγάπη πολύ και δίψα ελευθερίας να συναντήσουμε την εμπειρία, που θα μας ανοίξει την αυλαία της αληθινής ζωής.

Για να οδεύσει όμως ο άνθρωπος προς τη φυσική αυτή συνάντηση και να ολοκληρώσει τον κύκλο της ωριμάνσεώς του, πρέπει οπωσδήποτε να διέλθει μέσα από λύπη, φόβο, αμφιβολίες, πόνο και αγωνίες. Κάθε προσπάθεια ν' αποφυγεί όλα αυτά είναι αυταπάτη. Δεν πρόκειται να φτάσει στο αληθινό στο γνήσιο τέρμα, εάν βαθιά δεν οργώσουν το χωράφι της ψυχής του όλες αυτές οι οδύνες.

Ο βαθμός όμως της εμπειρίας αυτής και της κατακτιθέμενης του εαυτού μας και του κόσμου είναι συνάντηση της ευαισθησίας μας και της ικανότητάς μας να χρησιμοποιήσουμε όλους τους μαιανδρούς της δοκιμασίας μας προς την κατεύθυνση των συναντήσεών μας, ώστε το αποτέλεσμα να είναι πραγματική ευλογία. Γιατί η οδύνη μας και οι δοκιμασίες μας μπορεί να μας φέρουν στο φως και στη χαρά της ελευθερίας μας, αλλά μπορεί και να μας οδηγήσουν στο σκοτάδι, στη σκληρότητα και στην αναισθησία. Εξάλλου στο σημείο αυτό ακριβώς βρίσκεται και η σημασία του διαχωρισμού της ευαίσθητης από την πορωμένη ψυχή.

Η βελόνα του "καντράν" της πορωμένης συνειδήσεως δεν πάλλει από την ηθική οδύνη, την πνευματική δοκιμασία, την υλική καταστροφή του πλησίου. Επαναστατεί, ίσως, εξεγείρεται, διαμαρτυρείται αλλά δεν υποτάσσεται. Ζητά ν' αποφυγί την εμπειρία του πόνου, της αμφιβολίας και της αγωνίας. Πάσχει, γίνεται σκληρός, μένει να κυπηθεί με το πρόσωπο ή το γεγονός που του προσφέρει κάποιο σταυρό. Αρνείται να τον άρει. Φυσική συνέπεια όλου αυτού του φόβου και της αποφυγής της ευθύνης είναι να μην φτάνει ποτέ στο κέντρο του εαυτού του, να μην γνωρίζει το πιο βαθύ εγώ του, να μην αναγνωρίζει την ουσία των πραγμάτων και να μη ζει, επομένως.

Βέβαια η ευαισθησία ανάμεσα στα άτομα έχει μια κλίμακα ποιοτική και ποσοτική. Αυτό παρατηρείται και από γενιά σε γενιά, και ακόμα ανάμεσα στις ηλικίες και στα φύλα. Στους καιρούς μας ωστόσο, οι νέοι άνθρωποι είναι οπωσδήποτε σε πολλά σημεία πιο ευσυνκίνητοι από άλλους. Η εμπειρία τους στη ζωή κατακτάται με περισσότερους υλικούς πόνους, με πιο βαρείς πνευματικούς σταυρούς.

Η ευαισθησία τους δοκιμάζεται πιο συχνά και πιο έντονα. Είναι δέκτες μιας καταπληκτικής ευαισθησίας σε θέματα πνευματικής ελευθερίας, δημιουργίας, δικαιοσύνης και κατανόησης. Καλούνται συχνά και επίμονα να αγαπήσουν πολύ και να μισήσουν πολύ. Γι αυτό, ίσως, είναι μια από τις δραματικές εποχές, που διέρχονται οι νέοι των καιρών μας. Είναι αδύνατο, όμως και να διανοηθούν να ξεφύγουν από τον κανόνα της ελευθέρης εμπειρίας, που μέσα από ευαισθησία και προσωπική ηθική δύναμη θα φτάσουν στο σωστό νόημα της ζωής.

Η συνεχής προσπάθεια για τη συνάντηση του εαυτού μας και του κόσμου όχι με σκληρότητα, που εμποδίζει, αλλά με ευαισθησία και ευθύνη, είναι εκείνο που τελικά λυτρώνει. Το πόσο είναι αναγκαία αυτή η κατάκτηση της ελευθερίας στις μέρες μας, το βροντοφωνά ν' δύναμη του κακού

με τις εκδηλώσεις της κοινωνικής αδικίας, του φανατισμού και της υποκρισίας. Η φυγή των δοκιμασιών του υπεύθυνου βίου οδηγεί την ψυχή σε μια άκρα ληψιότητα, ώστε ενεργητικά να δέχεται κάθε κύμα πόνου, μηνύματος και πνευματικής χαράς. Και αυτή είναι που μας δείχνει περισσότερο πως πρέπει να καθορίσουν οι νέοι τη στάση τους απέναντι στην κατάρτη της σκληρότητας και απέναντι στην ευλογία της ευαισθησίας.

Κατερίνα Ισκού

Ευρωεκλογές '94

Δεν ήταν κλίμα εκλογών αυτό, έστω ευρωεκλογών. Αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί και οι ευρωεκλογές να μην έχουν την ίδια σημασία με τις εθνικές, αφού στην ευρωβουλή παίρνονται οι αποφάσεις για τα προβλήματά μας. Τέτοια ατομικά και αδιαφορία είναι κάτι πρωτοφανές για την Ελλάδα. Αλλά τι είδους αδιαφορία είναι αυτή, όταν ο λαός έστειλε το μήνυμα έστω και μικρό.

Το μήνυμα ήταν μικρό αλλά οδυνηρό και απροσδόκητο για τους μεγάλους, μικρό αλλά ικανό να προβληματίσει όλους.

Όλοι το πήραν το μήνυμα και ο καθένας έδωσε τη δική του ερμηνεία.

Οποια ερμηνεία κι αν έδωσαν, όπως κι αν το είδαν, εκείνο που ενδιαφέρει το λαό είναι να αξιοποιηθούν το δίδαγμα του μηνύματος.

Κυβερνώντες και μη ας τελιώσουν τ'αυτιά τους να αφουγκραστούν τα προβλήματά μας.

Ο λαός δεν μπορεί να παραμείνει μόνιμα στη ληψιότητα και στην ανεργία.

Ο λαός απαιτεί δουλειά, κράτος πρόνοιας, καλύτερη παιδεία.

Η φωνή του, η κραυγή, η δύναμή του, η ψήφος του θα πατάξει το φέμα, την κλεψιά, την αδιαφορία και την αλλοζουσία.

Για την καινούργια ευρωβουλή και τους ευρωβουλευτές μας στέλνουμε τις ευχές μας, να αγωνιστούν και να προσφέρουν στον τόπο μας όπως και οι προηγούμενοι.

Τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών στην Μακεδονία είχαν ως εξής

ΠΑΣΟΚ	101
Ν.Δ.	77
ΠΟΛ.ΑΝ.	20
ΣΥΝ.	16
Κ.Κ.Ε.	15
ΔΗΑΝΑ	3
ΕΠΙΕΝ	2
ΚΥΝΗΓΟΙ	1
ΜΑΚΚΕ	1
ΑΡ.ΚΙΝ.ΚΑΤΑ ΕΟΚ	2
ΟΙΚΟΛ. ΑΝΑΓ.	1

Η άλλη όψη των ευρωεκλογών

78 εκατομμύρια διέθεσαν τα κόμματα για τον προεκλογικό τους αγώνα...

**ΓΙΑΤΙ;
ΠΟΥ ΤΑ ΒΡΙΣΚΟΥΝ;
ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΠΑΙΡΝΟΥΝ;
ΚΑΙ ΤΙ ΤΑ ΚΑΝΟΥΝ;**

Γάμος

Στις 5-6-94 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στον Πειραιά παντρεύτηκαν ο Στάθης Βλάχος και η Αλεξάνδρα Μέμπτα (το γένος Β.Ντάφλου).

Ευχόμαστε στους νεόνυμφους να ζήσουν και καλούς απογόνους.

Βάπτισμα

Την ημέρα των Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης 21-5-94 διάλεξαν να βαπτίσουν την κόρη τους ο Κώστας και η Στασινή Παππά και το όνομα αυτής Ελένη.

Σας ευχόμαστε να σας ζήσει το νεοφώτιστο.

Μνημόσυνο

Με τη συμπλήρωση πέντε χρόνων από το θάνατο του Γεωργίου Γιώτη θα τελεσθεί μνημόσυνο στις 18-9-94 στον Ιερό Ναό του Αγ. Γεωργίου Μανωλιάσας υπέρ της ανάπαυσης της ψυχής του.

Προσφορά στη μνήμη του Γεωργίου Γιώτη

Πέρασαν πέντε χρόνια από τον άδικο θάνατο του πατέρα μας Γεωργίου Γιώτη.

Στη μνήμη του αγαπημένου μας πατέρα, προσφέρουμε το ποσό των 50.000 δραχμών για την ανέγερση του Πνευματικού Κέντρου του χωριού μας.

Θα σε θυμόμαστε πάντα

Οι κόρες σου

Ελπίδα, Λαμπρινή, Ευαγγελία

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας τους ευχαριστεί και τους εύχεται ολόψυχα ο Θεός να τον κατατάξει "ένθα οι δίκαιοι αναπαύονται".

γράμματα

στ' αχνάρια

Προς
την Εφημερίδα
"τ'αχνάρια"

Θέλουμε κατ'αρχήν να εκφράσουμε τα θερμά συγχαρητήρια για τον αγώνα που κάνετε, όπως αυτός αποτυπώνεται στα πρώτα φύλλα της εφημερίδας σας.

Σας παρακαλούμε, να μας στέλνετε αν είναι δυνατόν την εφημερίδα σας.

Με εκτίμηση
Ο Προϊστάμενος της 6ης Εφορίας
Νεοτέρων μνημείων
Σπύρος Πανταζής
Αρχιτέκτων-Μηχανικός
Ιωάννινα

Προς
την Εφημερίδα
"τ'αχνάρια"

Στο προηγούμενο φύλλο σας, διάβασα με μεγάλη προσοχή τη στήλη του κ. Δημ. Σιώζου που αναφέρονταν στο χωριό μας και ήταν αναδημοσίευση από την τοπική Γιαννιώτικη εφημερίδα "νέοι ορίζοντες".

Κατ'αρχάς συχαίρω τον κ. Δ.Σιώζο που έγραψε για τη Μανωλιάσσα, αλλά το συμπέρασμα που προκύπτει από την ανάγνωση της σελίδος είναι πως όλα παρουσιάστηκαν ωραιότερη. Τη γνώμη αυτή σχημάτισαν κι άλλοι Μανωλιασσιίτες που ζουν στη Μανωλιάσσα κι έτυχε να συζητήσουμε το ίδιο θέμα.

Χωρίς αμφισβήτηση τα τελευταία χρόνια η εικόνα της Μανωλιάσσας είναι πολύ διαφορετική από τα πριν, αλλά ο κ. Σιώζος δεν μπορεί να είδε μόνο πως λείπουν μόνο στηθαία στο δρόμο ή δεν πληροφορήθηκε καλά ή κατέβηκε στην πλατεία κι έφυγε.

Ειδικά θα είχε την ευκαιρία να διαπιστώσει την κακή κατάσταση και την ανυπαρξία δρόμων μέσα στο χωριό μας. Αυτός ο δρόμος της Αγ.Κυριακής είναι στα χάλια του, το χειμώνα θέλουμε βάρκα να τον περάσουμε.

Τον τελευταίο καιρό ούτε με πόδια μπορείτε να τον περπατήσετε ούτε με το αυτοκίνητο.

Μια άλλη διαπίστωση δυστυχώς για τη Μανωλιάσσα και τους Μανωλιασσιίτες είναι τα σκουπίδια μας.

Αυτά τα ολίγα και εύχομαι την επόμενη φορά που θα ξαναγράψει για τη Μανωλιάσσα να τα βρει πράγματι όλα πολύ ωραία.

Ι.ΓΟΥΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

Ζαχαρίας Χ. Νίκου 10.000
Ολγα Νίκου 2.000
Αντώνης Γιωτάκης 5.000
Αθηνά Αυγέρη 5.000
Παναγιώτης Παναγιώτου 5.000
Φωτεινή Αθαν. Μπέλλου 2.000
Ευθύμιος Γιωτάκης 5.000
Μιχαήλ Πέτρου 5.000
Κων/νος Δ. Νίκου 6.000
Δημήτρης Χαρ. Νίκου 2.000
Ευάγγελος Σίντος 1.000
Βασίλειος Μίχας (σύζυγος Ελένης Γ.Γούση) 5.000

Ζητάμε συγνώμη από τον κ. Βασίλειο Δ.Μπέλλο για το τυπογραφικό λάθος που έγινε στο προηγούμενο φύλλο μας. Το ποσό που προσέφερε στην Αδελφότητα για την ανέγερση του Πνευματικού Κέντρου ήταν 100.000.

Ως γνωστόν ο κ. Βασίλειος Δ.Μπέλλος ζει μόνιμα χρόνια τώρα στα Σύβοτα (Μούρτο). Εκεί εγκαταστάθηκε, έκανε οικογένεια, πάντρεψε τα παιδιά του, έκανε εγγόνια, με λίγα λόγια έγινε μεγάλος και τρανός. Η προσφορά του αποδεικνύει την αγάπη του για τη Μανωλιάσσα και τους ανθρώπους της.

Ειλικρινά μας συγκίνησε ιδιαίτερα. Το Δ.Σ. τον ευχαριστεί θερμά και του εύχεται νάναι πάντα καλά αυτός και η οικογένειά του.

Επίσης ευχαριστούμε όλους τους ανωτέρω για τις προσφορές τους.

Στιγμιότυπο από την ευχή για τη θεμελίωση του Πνευματικού Κέντρου

Την ημέρα των Βαΐων, 24 Απριλίου μετά τη Θεία λειτουργία, διαβάστηκε η ευχή για τη θεμελίωση του Πνευματικού Κέντρου από τον πρεσβύτερο Π.Κων/νο και τον πρωτοπρεσβύτερο Π.Βασίλειο.

Μια τέτοια μέρα γιορτινή, σηματοδοτείται από το όραμα και την επιθυμία των Μανωλιασσιτών να ζήσουν καλύτερα. Χαρά και συγκίνηση διαβάζουμε στα πρόσωπα όλων, μικρών και μεγάλων.

Χαρά γ.α.τί επί τέλους μπαίνουν οι βάσεις του Πνευματικού Κέντρου και αξιώνονται να το βλέπουν να ορθώνεται.

Ευχή όλων μας να αξιωθούμε γρήγορα

να βρεθούμε και ν'ακούσουμε την ευχή των εγκαινίων.

Ο ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

Το προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο του Εκπολιτιστικού Συλλόγου αποτελείται από τον Γούση Αλέξανδρο πρόεδρο και μέλη τους: Νίκου Ευάγγελο, Παπαθανασίου Πάνο, Μπέλλο Π.Γεώργιο, Μπέλλο Θ.Δημήτριο, Γιωτάκη Ι.Κων/νο και το Βασίλειο Α.Γιωτάκη. Το μήνα Αύγουστο θα γίνει η Γενική Συνέλευσή και οι αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 200.000 ΓΙΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Οι αδελφοί Γεώργιος και Πάνος Β. Μπέλλου επεξεργάστηκαν και ετοποθέτησαν τα σιδηρά της οικοδομής του Πνευματικού μας Κέντρου.

Η αμοιβή τους ήταν μικρότερη από τη συμφωνηθείσα τιμή κατά 200.000 δρχ. Το ποσό αυτό προσέφεραν στην Αδελφότητα για την Ανέγερση του Πνευματικού Κέντρου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας, ευχαριστεί τα δύο Μανωλιασσιόπουλα και τα συχαίρει για τη γενναία προσφορά, τους εύχεται υγεία, χαρά και προκοπή.

Έφυγε για πάντα ο 25χρονος Οδυσσέας Νικ. Τόλης

Ένα τραγικό τροχαίο δυστύχημα στις 23 Μαΐου στο Μπιζάνι, στοίχησε τη ζωή του 25χρονου γιου του Νικολάου Τόλη, αγαπητού φίλου μας και συνδρομητή της εφημερίδας μας.

Τι μπορεί να πει ή να γράψει κανείς για τον άδικο χαμό ενός παιδιού, ενός λεβέντη που πάνω στα όνειρα έσβησε πρόωγα και αναπάντεχα.

Προς τους απαρνηγότερους γονείς, αδελφία και συγγενείς του εκφράζουμε τη βαθειά μας θλίψη και την ευχή, ο Θεός να απαλύνει τον πόνο τους.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΛΙΟΣ

Στις 8 Ιουνίου έφυγε από κοντά μας ο κυρ-Νίκος, σε ηλικία 81 ετών. Ο θάνατός του μας ξάφνιασε κι ας είχε πάθει τα ογδόντα, γιατί ήταν ακόμα μαχητής, όρθιος και στέργιος. Ο κυρ-Νίκος στάθηκε όρθιος και στη ζωή και στο θάνατο. Τι κι αν η μοίρα τον χτύπησε παίρνοντας τον Αποστόλη, τι κι αν πάλαψε για να ζήσει τη φαμελιά του, αυτός στάθηκε όρθιος και άξιος, δεν λυγισε ποτέ. Σε όλη του τη ζωή υπήρξε ένας τίμιος δουλευτής, αγωνίστηκε για την προκοπή και να αποδείξει πως τίποτα δεν αποκτιέται χωρίς κόπο και ιδρώτα. Κατάφερε με πολλούς κόπους και φροντίδες να δημιουργήσει μια παραδειγματική οικογένεια και να καμαρώσει τα δημιουργικά παιδιά του. Αδυναμία του ήταν το ποτηράκι (το τσίπουρο), αυτό που απάλυνε το σωματικό και ψυχικό πόνο.

Τον κυρ-Νίκο άδικα τον χάσαμε, ηλιοβασιλέμα του έσπρε ο θάνατος καρτέρι, στην ανήφορα, ζαλισμένο κι αποκαμωμένο από το μόχθο της μέρας. Αλύγιστο και πάντα όρθιο θα τον κρατάμε στη μνήμη μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΝΤΑΦΛΟΣ

Ο γερο-Νικόλαος ο "αιωνόβιος" άνοιξε τα μάτια του στις 14-6-1894 και τα έκλεισε στις 12-6-1994. Γέρος-παππούς με όλη τη σημασία των λέξεων, με εγγόνια, με δισέγγονα και τρισέγγονα. Έφυγε πλήρης ημερών κλείνοντας έναν αιώνα ζωής. Μια ζωή πλούσια σε δοκιμασίες και αγώνες, πλούσια σε δημιουργία και απογόνους. Ο άνθρωπος που δεν πάτησε ποτέ την πόρτα του γιατρού και δεν γνώρισε τα φάρμακα. Τα μάλλινα ρούχα που φόραγε μόνιμα, τον συντρόφευαν και ήταν η ασπίδα του. Αγαπούσε πολύ την οικογένειά του και μέχρι τη βαθείά του γεράματα ανησυχούσε και νοιαζόταν για τους ανθρώπους του και το βιος του.

Χαρακτηριστικό της αγάπης του για την οικογένειά του ήταν πως σε κάθε συζήτηση επεδίωκε να λέει: ο τάδε είναι καλός... αλλά ο δικός μου είναι άφθατος. Ήταν από τους φιλοσοφημένους γέροντες της ζωής. Θα μείνουν αξέχαστες οι διηγήσεις του από την ιστορία, για τους πολέμους και τα γεγονότα που ο ίδιος έζησε. Είχε το χάρισμα να σε καθηλώνει με την κουβέντα και ώρες ατέλειωτες να αφηγείται. Ήταν πάντα πρόθυμος να μεταδώσει σε όλους μας τις πολλές εμπειρίες και συμβουλές.

Αγαπημένο του τραγούδι το: "Δέλβινο και Τσαμουριά, δεν τα δίνω τα παιδιά..." Αποτυπωμένο έντονα το πρόβλημα της Βορείου Ηπείρου, αφού έφηβος πάτησε τους Αγίους Σαράντα και το Τεπελένι. Ολοκληρωμένος άντρας πήγε στη Σμύρνη το 1922, οικογενειάρχης έζησε το 1940 και μεσήλικας λίγο αργότερα τη φαγομάρα-μεταξύ μας.

Ο γερο-Νικόλαος έφυγε από τον άδικο και πονεμένο τούτο κόσμο και πήγε σ'εκείνον της αιώνιας γαλήνης και αναπαύσεως.

Θα σε θυμόμαστε παππού-Νικόλα. Στις οικογένειες των εκλιπόντων εκφράζουμε τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια.

ΤΡΟΦΙΜΑ - ΕΙΔΗ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

Αγοράζω από το Μπέλλο
και πληρώνω όσο θέλω

Αγίας Μαρίνης 25 - Ιωάννινα - τηλ: 24.860

"BELLO"

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΑΛΕΞΗΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ ΚΥΠΡΟΥ 12
Ν. ΣΜΥΡΝΗ ΤΗΛ: 93.30.786

Άίγα απ'όλα ... γιά όλα

Αγαπητοί φίλοι και φίλες, για δεύτερη φορά είμαστε κοντά σας με ειδήσεις, ενδιαφέροντες κριτικές σε θέματα και γεγονότα που σχετίζονται με το χωριό μας και όχι μόνο.

Πριν ξεκινήσουμε θα θέλαμε να σας ευχηθούμε καλό καλοκαίρι και καλές διακοπές.

Σώθηκαν ως εκ θαύματος...

Ιούλιος μήνας, κατακαλόκαιρο, μέσα στη ζέση και το λιποθύρι, σύννεφα κύκλωσαν και σκέπασαν τη Μανωλιάσσα.

Αστράπες, βροντές και λίγες σταγόνες βροχής ίσα-ίσα για τον κουρνιαχτό ολοκληρώσαν το σκηνικό εκείνης της μέρας (2 Ιουλίου).

Ήταν περίπου 6 η ώρα το απόγευμα, όταν ανάμεσα σε βροντές και αστραπές κεραυνός κατέπεσε λίγα μέτρα πίσω από την κουζίνα της Αθηνάς και του Χρήστου Νάκου. Μια πύρινη φλόγα μπήκε από το παράθυρο και σκόρπισε σ'όλη την κουζίνα.

Μια φλόγα που διέλυσε τα καλώδια, την τηλεόραση (έμεινε μόνο το ξύλινο κουτί), τα τζάμια και παρέσυρε ακόμη και σοβάδες. Μέσα σ'αυτή τη βιβλική εικόνα με τα αδιάκοπα μπουμπουνιτά, τις απανωτές αστραπές, τα σύννεφα της σκόνης, τη φωτιά, τα σπασμένα γυαλιά, πρωταγωνιστές τα δύο πρόσωπα.

Τα δύο πρόσωπα παγωμένα από το φόβο, με χαμένες τις αισθήσεις περιμένουν να δουν επιτέλους τι θα συμβεί έχοντας στα πόδια τους τον κίνδυνο.

Ο Θεός τους φύλαξε και να τους φυλάει σε όλη τους τη ζωή από κάθε κακό.

Διαβάζοντας "Τ'αχνάρια" (6ο φύλλο) πολλοί Μανωλιασσίτες απνύθουν ερωτήματα προς την εφημερίδα και έμμεσα προς το κοινοτικό συμβούλιο.

Ερωτήματα που αφορούν τα νέα έργα της κοινότητας στο χωριό, όπως:

- γιατί τοιμεντοσίτρωση δρόμου από "κα'ππγάδι" προς πλακωτό; αφού δεν περνάει αυτοκίνητο;

- Γιατί "τοίχος αντιστήριξης στη θέση "μα-ντροπούλα"; υπάρχει κίνδυνος να κοπεί ο δρόμος;

Ελπίζουμε όσοι εμπλέκονται στις παραπάνω περιπτώσεις να διευκολύνουν το έργο της κοινότητας.

Ξεπέρασαν το ένα εκατομμύριο τα έξοδα στα έργα που έγιναν για τη διαμόρφωση του χώρου στο νεκροταφείο της Αγίας Κυριακής.

Ο χώρος της τελευταίας μας κατοικίας γίνεται πιο λειτουργικός και ξεκούραστος για μας τους ζωντανούς. Αυτοί που έφυγαν έκαναν ότι ήταν να κάνουν, τα παρέδωσαν σε μας και τώρα εμείς έχουμε την ευθύνη.

Ας είναι, κάλιο αργά, παρά ποτέ.

Πώς να αντισταθεί κανείς μέσα σε τόσους πειρασμούς που καθημερινά ζούμε;

Μετά την Αμερική και την Ευρώπη ήρθαν στην Ελλάδα και καταφορίζουν για άλλες τριποκοσμικές χώρες.

Πρόκειται για την κάθοδο των κουλοχέρηδων που εδώ και 10 μήνες περίπου έκαναν την εμφάνισή τους δυστυχώς και στο χωριό μας με σκοπό την εξόντωσή μας. Ναι φίλοι μου, χωρίς παρεξήγηση μόνο για εξόντωση πρόκειται, όταν σε κλάσματα δευτερολέπτου ο "κουλοχέρης" τρώει 100 δραχμές και για να αποκτήσουμε 100 δραχμές σήμερα πρέπει να εργαστούμε 12 λεπτά της ώρας κι αυτό στην καλύτερη περίπτωση.

Αυτός είναι "σωστός κουλοχέρης" αν έκοβε όμως και τα χέρια θα ήταν πιο καλά, γιατί τότε δεν θα επιχειρούσε κανείς, όχι να τον ξαναπαίσει, αλλά ούτε καν να τον πλησιάσει.

Είναι κατασκευάσματα φτιαγμένα να τρώει, να εξαφανίζει τις τσέπες, να κουρελιάζει προσωπικότητες.

Κατάφερε με την παρουσία του να απομακρύνει την ομορφιά και το ρόλο του καφεενείου. Οι θαμνένες θυμίζουν φιλάθλους σε κερκίδες με ανάρθρες φωνές, κραυγές και βρισιές.

Κρίμα, χάθηκε η συζήτηση, η παρέα, το σοβαρό και τ'αίσιο, η φαντασία και η επικοινωνία.

Δεν ξέρω αν τους σπκώνει ακόμα το "κλίμα" της Μανωλιάσσας, ελπίζω το καλοκαίρι να μην το αντέξουν. Πιστεύω το συμφέρον όλων μας είναι να φύγουν οι κουλοχέρηδες αν δεν έφυγαν ακόμη.

Είμαστε όλοι μας μια οικογένεια, θ'άφηνε κανείς ποτέ στην οικογένειά του ένα άλλο μέλος να τη ληστέψει; Σαν υγιής οικογένεια, δεν πρέπει να επιτρέψουμε σε κανέναν να μας θλίψει σαν τσίπη και να βρίσκει έξυπνους τρόπους να την αδειάσει.

Προτιμώ να πω το τοιπουράκι μου ολοκληρωμένο και να πληρώσω 500 δρχ. που λέει ο λόγος παρά να ανεχθώ αυτό το ελεεινό κατασκευάσμα.

Αναρωπιέμαι και λέω:

- Τι θα πω στο παιδί μου όταν θελήσει να παίξει;

- Που πάναι τα χρήματα των αδελφών μου Μανωλιασσιτών;

- Τι θα μπορούσαμε να κάνουμε με τόσα χρήματα που μας παίρνει τόσο άνετα ο κύριος μερσεντεδάκις;

Αντισταθείτε φίλοι μου, αντισταθείτε σ'αυτή τη μάστιγα, σ'αυτό τον πειρασμό, το βάρβαρο τέρας που κατασπαράζει, αντισταθείτε πριν είναι αργά.

Είναι η μεγαλύτερη αρρώστια, ψυχική και οικονομική. Αλήθεια, πόσο θα την αντέξετε;

Για όλα αυτά που κάνει ο κουλοχέρης πρέπει να πληρώσει. Τουλάχιστον για την εισβολή πρέπει να πληρώσει το φόρο του.

Ας φύγει... κι ας αφήσει το φέσι του...

Ο ΟΤΕ μας συνέδεσε υπογειώς και με δικτυο ψηφιακό παρακαλώ.

Διακόσιες νέες παροχές είναι στη διάθεσή μας.

Όσοι δεν κάνατε αίτηση τρέξτε και σε ένα μήνα "ντριν" το τηλέφωνο στο σπίτι σας.

Επιτέλους έσπασε εκείνη η δεκαετία της προσμονής.

Μη ξεχάσετε ψηφιακό σημαίνει στα τοπικά τηλεφωνήματα, τρία λεπτά και μόνον, στα υπερσυντάκτικα δεν το συζητάμε "φωτιά και λάβρα".

Τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών είναι οι μεγαλύτεροι εξαγωγείς όπλων στον κόσμο.

Η παγκόσμια δαπάνη για εξοπλισμούς ισοδύναμη κάθε χρόνο με το μισό εισόδημα της ανθρωπότητας.

Περισσότεροι από 1 δις άνθρωποι (ο ένας στους πέντε) ζουν με ημερήσιο εισόδημα χαμηλότερο των 250 δραχμών.

Τελευταία οι ηγέτες αντί να λύνουν τα προβλήματα των λαών τους και να τους αφήνουν να ζήσουν ειρηνικά με τους γείτονες λαούς, επιδίδονται σε πρακτικές και μεθόδους με τις οποίες εξασφαλίζουν μόνο τη δική τους επιβίωση.

Τι κι αν η πείνα τους θερίζει, τι κι αν ο πληθωρισμός τους κάθε χρόνο ανεβαίνει στα ύψη, οι ηγέτες τους αποπροσανατολίζουν, προβαίνοντας σε απανωτές προκλήσεις εναντίον της Ελλάδας.

Εκτός από τους Τούρκους που μόνιμως μας προκαλούν διεθνώς προστέθηκαν τελευταία οι Σκοπιανοί και οι Αλβανοί.

Κυκλοφορούν χάρτες στους οποίους περιλαμβάνουν και περιοχές ελληνικές.

Πρόσφατα στην "Αναφορά των υπό εξέλιξη Βαλκανικών πολέμων" (που εκδίδεται στο Λονδίνο) στο τελευταίο τεύχος υπάρχει ειδική έρευνα για τον "Αλβανικό Εθνικισμό".

Αρκεί να τονιστεί πως στο χάρτη αναφέρονται τα Γιάννενα, η Φιλιπιάδα, η Ηγουμενίτσα, η Φλώ-

Ενας χρόνος μετά...

Πέρισυ ο Αύγουστος ήταν ο μήνας που το χωριό μας έζησε έντονα.

Αλήθεια! τι κόσμος ήταν αυτός, τι νεο-λαίοι! Μεγάλες παρέες, εύθυμη διάθεση, χαρούμενες και ζωηρές οι φωνές των παιδιών.

Όσοι βρεθήκαμε στη Μανωλιάσσα και ζήσαμε εκείνες τις μέρες όλα ξεκίνησαν από τις εκδηλώσεις που προγραμματίσε η Αδελφότητα.

Εκδηλώσεις που προσέδωσαν ένα ιδιαίτερο τόνο στη ζωή του χωριού μας.

Ψυχαγωγήσαν, ευχαρίστησαν, ενίσχυσαν και δυνάμωσαν το πθικό των χωριανών που διαμένουν στο χωριό και τη χειμερινή περίοδο.

Ήταν κάτι το πρωτόγνωρο για τη Μανωλιάσσα. Οι εντυπώσεις όλων των μικρών και μεγάλων ήταν οι καλύτερες.

Οι εκδηλώσεις αυτές άφησαν έντονα τα σημάδια της δίψας των παιδιών για κάτι το δημιουργικό. Αφησαν το ερώτημα της συνέχισης ή όχι και το σημαντικότερο άφησαν το ενδιαφέρον και την αγάπη των νέων για τη Μανωλιάσσα.

Τι είπαν περίσυ τα παιδιά:

- "Το πιο ευχάριστο και δημιουργικό καλοκαίρι στο χωριό".

- "Δεν το περίμενα".

- "Θα το θυμάμαι".

- "Το πιο ευχάριστο καλοκαίρι που πέρασα ποτέ στο χωριό".

- "Του χρόνου. Θα ξαναγίνουν".

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

"ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΙΚΑ"

Η Αδελφότητα στην προσπάθειά της να συμβάλει στην κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη του χωριού μας πραγματοποίησε το καλοκαίρι του '93 τις πρώτες εκδηλώσεις.

Η συμμετοχή των νέων μας στις εκδηλώσεις ήταν απροσδόκητα μεγάλη και ουσιαστική. Το βασικό μήνυμα που πήραμε ήταν: πως τα παιδιά έχουν αξίες και ενδια-

ρινα, το Μετσοβο, η Σαμαρίνα και άλλες περιοχές της Ελλάδας μέχρι τα Σιάτιστα ότι ανήκουν στη "Μεγάλη Αλβανία".

Στην Αλβανία μαθαίνουμε ότι κυκλοφορούν και επίσημα πολλοί τέτοιοι χάρτες.

Ομως αυτή η πρακτική που τροφοδοτεί η Αλβανική Κυβέρνηση και φαίνεται να την εξυπηρετεί δεν έχει να κάνει με τα φιλερηνικά αισθήματα του Αλβανικού λαού έναντι των Ελλήνων.

Ενα παράδειγμα είναι η πρόσφατη διαδήλωση υπέρ της ελληνοαλβανικής φιλίας που έγινε στην Αλβανία και μάλιστα στη γενέτειρά του Μπερίσια (σύμφωνα με μετάδοση του Β.Β.Σ.).

Η Ελλάδα καθημερινά φιλοξενεί χιλιάδες Αλβανούς και τους περιθάλπει.

Ας αφήσουν επιτέλους τους λαούς, να ζήσουν ειρηνικά.

Στο παρελθόν αντίκει τώρα η ξενόφερτη συνήθεια που λίγο μας "άγγιξε" και δεν την αντέξαμε.

Πολλές φορές ο άνθρωπος παρασύρεται εύκολα, χωρίς αντίσταση και προβληματισμό, πολύ περισσότερο όταν πονάει, όταν κάνει τον συνάνθρωπό του.

Ο λόγος για τα στεφάνια ή καλύτερα για το σύνθημα που έφεραν "Τ'αχνάρια" με την υπαρχή τους και που έγινε μήνυμα: **"αντί για στεφάνι Πνευματικό Κέντρο"**.

Κανένα στεφάνι στους δύο τελευταία "αποδημήσαντες εις Κύριον", ούτε δραχμή δεν πάγε χαμένη.

Έργο λοιπόν στη μνήμη των ανθρώπων που χάνουμε και όχι σπατάλη και εικόνα.

Κάπου εδώ φθάσαμε στο τέλος. Μετά από 3 μήνες θα τα ξαναπούμε. Φροντίστε να απολαύσετε τις καλοκαιρινές σας διακοπές. ! ο παλός

"Μανωλιασσίτικα 94"

Μετά την επιτυχία που είχαν οι εκδηλώσεις το καλοκαίρι του '93 στη Μανωλιάσσα, το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας αποφάσισε να εισηγηθεί στην Κοινότητα και τον εκπολιτιστικό Σύλλογο, να αναλάβουν όλοι οι φορείς τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων που θα γίνονται κάθε καλοκαίρι (το πρώτο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου) με την ονομασία **"Μανωλιασσίτικα"**.

Οι εκδηλώσεις να περιλαμβάνουν ομιλίες ιστορικού και λαογραφικού περιεχομένου, εκθέσεις ιστορικού αρχείου, ζωγραφικής, φωτογραφίας κ.ά. Παραδοσιακούς χορούς, θεατρικές παραστάσεις και αθλητικές εκδηλώσεις (όταν δημιουργηθούν οι κατάλληλες αθλητικές εγκαταστάσεις).

φέροντα. Αισθάνονται έντονα την ανάγκη της δημιουργίας αρκεί να τα ερεθίσουν και να υπάρξουν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για να εκφραστούν.

Το Διοικητικό Συμβούλιο θεωρεί ότι αυξάνονται οι υποχρεώσεις και μεγαλώνουν οι ευθύνες μας απέναντι στα παιδιά μας, προτείνει να δραστηριοποιηθούμε όλοι μας, φορείς και πρόσωπα ώστε να δημιουργήσουμε τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να εκφράζονται τα παιδιά μας αν θέλουμε νάχουμε ολοκληρωμένους νέους και ζωντανό χωριό.

Μετά την περσινή επιτυχία των εκδηλώσεων και ανταπόκριση των νέων, αναλαμβάνει και φέτος τη διοργάνωση εκδηλώσεων.

Για την επιτυχία των εκδηλώσεων η Αδελφότητα θα διαθέσει το ποσό των 300.000.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων έχει ως εξής:

Από τις 25 Ιουλίου μέχρι τις 13 Αυγούστου θα λειτουργήσει το εικαστικό εργαστήριο (ζωγραφική, κατασκευές κ.ά.). Στα μαθήματα μπορούν να συμμετάσχουν μαθητές από Α' Δημοτικού, Γυμνασίου μέχρι Γ' Λυκείου και όσοι φοιτητές ή φοιτήτριες επιθυμούν.

Η διδασκαλία είναι δωρεάν και τα υλικά θα τα προσφέρει η Αδελφότητα. Τα μαθήματα θα γίνονται καθημερινά εκτός Σαββάτου και Κυριακής και από ώρα 4-7 για τους μικρούς και 5-8 για τους μεγάλους. 31 Ιουλίου ημερήσια εκδρομή στην Πάργα.

5 Αυγούστου φιλολογική βαρδιά, αφιερωμένη στα 100 χρόνια του Κώστα Κρυστάλλη.

7 Αυγούστου ημερήσια εκδρομή στο Συρράκο-Καλαρρότες.

12 Αυγούστου 9.00 μ.μ. προβολή διαφανειών με θέματα από παλιές φωτογραφίες.

13 Αυγούστου παιδικά παιχνίδια.

21 Αυγούστου ημερήσια εκδρομή για μπάνιο.

Υπάρχουν προτάσεις για: επίσκεψη και ξενάγηση στον αρχαίο χώρο της Δωδώνης.

- Επίσκεψη στο Λαογραφικό Μουσείο Ιωαννίνων.

- Επίσκεψη στα Κέρνα Ομοιώματα του Π.Βρέλλη.

- Διαγωνισμό τρίλιζας, εννιάρας, σκάκι, ντάμας.

Η πραγματοποίηση αυτών και άλλων προτάσεων θα εξαρτηθεί από τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων. Ενδέχεται να υπάρξουν και αλλαγές στο πρόγραμμα.

Φιλοδοξούμε όλα τα παιδιά και φέτος να πλαισιώσουν τις εκδηλώσεις με τον ίδιο ζήλο και μεράκι.

Καλές διακοπές

η φύση οδηγεί και η πείρα διδάσκει